

Српском консултационом вјећу

-академику Љубомиру Берберовићу, председнику -
Сарајево

Поштовани и драги господине Берберовићу!

Обрадован сам и почаствован позивом да сутра, 27. марта, присуствујем Скупштини грађана српске националности у Сарајеву. На жалост, надлежни у УНПРОФОР-у нису изашли у сусрет захтеву велике групе нас из Београда да у Сарајево полетимо са сурчинског аеродрома.

Тај захтев је принципијелне природе. Дозволу за полетање са Сурчина, кад год то захеле, од УНПРОФОР-а са лакоћом добијају они који су командовали рушењем Сарајева.

Тужан сам што, због чудних правила света у коме смо, нећу присуствовати Скупштини сарајевских Срба. Моја мисао, мој дух и најбоље жеље биће, међутим, у Сарајеву, са вама.

Ви сте највеће жртве и највећи јунаци овог проклетог, бесмисленог и режираног рата. Ви сте и једина преостала нада, огромна нада, да има, да мора бити заједничког живота свих у Сарајеву и у целој Босни и Херцеговини.

Чврстину тог нашег људског убеђења нису могла порушити гранате са брда око Сарајева. Ја вам упућујем изразе мог дивљења.

Скупштини желим успешан рад, а Сарајеву и целој Херцег-Босни мир, помирење, обнову и суђење свим злочинцима.

Вук Дравковић
Вук Дравковић